

[Fødem.]

vi anser det altså for ønskeligt, at vi får en drøftelse af, om det er muligt at gå videre, om man i givet fald skal betale prisen i form af den forringede service for så til gengæld at kunne spare noget med hensyn til udgiftsstigningerne.

Et særligt spørgsmål i det lovforslag, som nu er fremsat af ministeren, er spørgsmålet om dagbladstaksterne. De tidligere ordførere har omtalt det og jo talt om, at i modsætning til den tidligere regering foreslår den nuværende en væsentlig mere moderat stigning over et længere tidsrum og med lavere beløb end det, som den forrige regering foreslog for dagbladenes vedkommende. Vi må her konstatere, at vi er tilbage ved en drøftelse, som vi havde på næsten nøjagtig samme måde for to år siden, da vi ændrede postloven i folketingssamlingen 1971-72, og hvor man ved afslutningen af de overvejelser, man gjorde sig i det daværende udvalg, i april 1972 henstillede til statsminister og trafikminister at tage op til drøftelse, om man ikke, hvis man skulle støtte dagblade, måtte gøre det på en anden måde end ved hjælp af posttaksterne. Og dér er vi åbenbart ikke nået et hanefjed videre, for nu i 1974, hvor vi skal tage stilling til en forhøelse af dagbladstaksterne, da har vi ikke fået den principielle drøftelse af, om en støtte til dagbladene skal ske gennem posttaksterne, eller om den skal ske på anden måde; og jeg kunne tilføje: om den overhovedet skal ske.

Jeg tror nok, der er flertal både her i tinget og også i befolkningen i almindelighed for, at en støtte til den kulturfaktor, den oplysningsfaktor, som dagbladene er, er naturlig, men der er altså ikke enighed om, eller der er tvivl om, på hvilken måde den skal formidles. Den vil jo få forskellige virkninger, alt efter om den går gennem postsektoren eller den foregår på anden måde efter andre kriterier.

Nu fremgår det af ministerens tale, at man ikke vil kunne nå at komme til vejs ende med disse principielle overvejelser, som altså blev igangsat efter en betænkningssudtalelse i april 1972, inden 1. maj 1974, hvor dette lovforslag gerne skulle være ført igennem, og det kan vel ikke undre, hvis det, man ikke har nået på små 2 år, det når man

vel heller ikke på godt 2 måneder. Men det var ønskeligt, om vi kunne få denne overvejelse ind i lidt mere faste former, sådan at vi kunne få truffet en principbeslutning om, hvorvidt man skal støtte dagblade fra statens side, og da på hvilken måde det skal ske, om det skal ske gennem posttaksterne eller på en mere direkte måde.

Vi må altså indstille os på, at den drøftelse får vi ikke under det udvalgsarbejde, som vi nu skal i gang med. Men vi bør i hvert fald have en drøftelse af, om det er rigtigt, at man fordeler støtten til pressen på den måde, som man gør det nu, således at man giver en meget stor støtte til dagspressen og, så vidt jeg kan se, praktisk taget ingen støtte til ugepressen. Det er nok rigtigt at sige, at den kulturværdi, der ligger i dagbladene, den ligger i hvert fald også i visse ugeblade. Jeg hørte godt, at hr. Ivar Hansen var inde på, om man måske kunne opstille visse kriterier for, hvilke ugeblade der er de gode og positive, og som kan støttes, og hvilke der er noget andet, og som derfor ikke bør støttes. Jeg tror ikke, vi vil kunne nå at finde et sådant brugbart kriterium. Men jeg tror, at vi i drøftelsen i udvalget skal prøve at se på, om det, hvis vi i denne omgang på ny beslutter os til at yde støtte til pressen, så vil være rigtigt, om den ydes lidt bredere, både til dagspresse og til ugepresse. Det må vi tale nærmere om i udvalget, og jeg kan i det hele afsluttende sige til ministeren, at fra vor side er der en positiv indstilling over for lovforslaget, men også en vilje til kritisk at gennemgå det i dets enkeltheder.

Juul-Madsen (KF):

Kort før folketingsvalget, den 31. oktober, fremlagde den daværende regering et forslag til ændring af postloven. Det byggede — til forskel fra det, der nu er fremlagt — bl. a. på nogle meget kraftige forhøjelser af avisporto, vel så kraftige, at hvis de var blevet gennemført, så ville det have været et spørgsmål, om dele af den seriøse dagspresse overhovedet havde kunnet overleve. Til gengæld havde ministeren dengang i sin fremsættelsestale nogle bemærkninger om, at man jo så måtte overveje, om man på anden måde — jeg tror, der direkte eller indirekte stod f. eks. gennem statsstøtte —